

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Quae Insolentia Peccatorvm Sev De Lvxv et Libidinibus Prodigi

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1614

Lvdovico XIII. Christianissimo Franciae Ac Navarrae Regi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55916)

LVDOVICO
XIII.

CHRISTIANIS-
SIMO FRANCIAE AC
NAVARRAE REGI.

REX CLEMENTISSIME,
Raræ admodum in MA-
GNO (illius nominis quar-
to) HENRICO augustissi-
mæ memoriæ Parente tuo iam pridem
defuncto fuere virtutes, quibus omniū
Christianorum in se conuersa corda
seruabat, vti & summa eius in Deum
pietas, erga Ecclesiam altissima obe-
dientia, in suos multum iucunda cle-
mentia requirebant: Fides etenim in
promissionibus omnibus, felix in acti-
onibus cunctis: in illo virtus, ingeniū,
opes, primas habebāt: huic fodinæ au-

(;) 2 ri,

EPISTOLA

ri, metalli, plurimæ: ingens simul eidē
 pecuniæ thesaurus non tam studiose
 quaesitus quam sapienter inuentus; o-
 mnia illi in destructionem inimico-
 rum, subsidium verò charorum prō-
 ptissima. Quæ cuncta singularem in
 rhe amore erga Maiestatem sitam ac
 simul obseruantiam excitarūt, quam
 (Serenissimam videlicet Maiestatem)
 nunquam coram (proh dolor) nisi de-
 pictam adspexerā. Sed hocce genium
 virtutis, quo, hac ornatos tū præsentēs
 tū absētes, imò capitales inimicos mi-
 ro amoris vinculo cōstringit. Erenim
 vix dum ego meum negotium in con-
 clauī cū Sanctissimo Patre nostro Pau-
 lo Quinto absoluerā (cuius certè tanta
 in me exstitit bonitas ac patientia, vt
 me benignissime audito etiā pacatissi-
 mum remiserit:) Vrbe igitur relicta vi-
 sitandi Regē HENRICVM MAGNVM
 siue in palatio, siue alio quocūque lo-
 co pæne votū emisi: vt colloquia qua-
 dam, attenta tamen Maiestate sua, su-
 per quædā negotia ab ipso potius quā
 ab alio pertractanda ac finienda con-
 ferrē. Sed vri liberrimū aditum etiam
 vsque ad Pauli Quinti conclauē secre-
 tum, vnius libelli cōpositio mihi pa-
 rauit

DEDICATORIA:

parauit, dum oprimo animo composi-
to, eodē suscepisset libellum: sic haud
vllum commodius ostium inuenero
relictis custodibus ac cateruatim cin-
gentibus nobilibus Regem, suæ Maie-
statis aures attingere, eidēq; suauis mo-
dulamine occinere, ac fideliter sug-
gerere certos animæ meæ conceptus,
quos plurimis etiam annis fotos in pe-
ctore formaram: verum ipsum fatus
priusquam peperero promoueroque
loco obstetricū Magnatum mihi ma-
nus exoptabam, sed, ipso in opere dum
fœtus vt offerretur, poliretur, nescio
ob quod meum peccatū altissima Dei
providentia (heu dolor) viam mihi
occlusit, totamq; conceptā spem trāf-
fodiens funestissimo telo MAGNUM
HENRICVM teterrima mors eripuit,
ac toti Ecclesiæ maximè tamē Franciæ
ipsi, haud exigū nocuentū ferens.

Hęc quantumuis nunquam rege ca-
rebit, tamen sentiet se (for san) nunquā
magis curatam aut melius commēda-
tam hoc ceterali HENRICO (admodum
enim rarus is rex erat) ni hoc sit, quod
vti Phœnix nunquam radijs solis accē-
ditur, vt mundum linquat, quin ex
puluerib. eiusdē successor æquē Phæ-

EPISTOLA

nix oriatur, quod ipsum totus de sua
Maieſtate iam ante diſtitabat mūdus.
Sed cum admodum importunē MA-
GNVS mihi ſublatus eſſet HENRICVS,
ita vt optimū meum conatum, ſan-
ctiſſimū votum, idcirco ſublatum ad-
eoque fermē mihi ademptum cerne-
rem: ceterum ita eundem dilexi, ſic a-
maui, vt animo, adorationem conce-
ptā, MAGNO & ſeni HENRICO quat-
doque exhiberem (MAGNUM illum
HENRICVM quarrum intelligo, nun-
quam ſatis à me laudandum) optatum
illum me viſurum ſperarā diem, quo
ipſum in proprio palatio adorafſem.
Verum enim vero haud minor erga
tuam Maieſtatem (ipſius qui genuinus
es Phœnix & tum virtutum omnium,
rum ſcepri ac coronę ſucceſſor) amor
ac mea debet eſſe reuerentia. Etenim
cum meos HENRICO MAGNO opti-
mos affectus conceptuſq; muneris lo-
co ſinceriſſimo animo ac voto quaſi
oblatoſ voluiſſem (quāuis autem ſuę
Maieſtatis indigni, digni tamen eſſent
qui teſtimonium pietatiſ ſummę ex-
tranei, vt pote germani, de ordine fra-
trum Minorum, erga Regem extraneū,
luculentiffimum ferrent) Regi magnę
Fra-

DEDICATORIA.

Franciæ, cuius faciem nunquã; tamen
vium eius ac perpetuum libertatis o-
mnis ac famę exemplar conspexeram:
Vota igitur mea plus debita quam pro-
missa quis non videt? Quare, cum Scre-
nissima tua Maiestas HENRICI MA-
GNI ex assè hæres sit scripta, etiam ex
consequèri à paruitate mea, votorum
ac deuotionum mearum successor ha-
bendus. Postquam igitur Parisijs in ve-
stra semper augusta ciuitate quatuor
meos tomos de Euangelico prodigo
imprimi fecissem (quam materiam li-
bentissime dum de eadem concio fie-
ret Parisijs, defunctus MAGNVS ille
HENRICVS ad fauorem lucubratio-
nũ mearum quæ tum magnam om-
nino Franciam peruaferant audiit, ob-
seruauit) eosdem dico, dedico, ac con-
secro Maiestati tuæ, vt occasione acce-
pta, copiosè expositum Euangelium
quod tanto appetitu quanto gustu su-
perstes dum adhuc esset Rex Pater tuus
auscultauit, videas, reuideas: vt orbat
alteri parente (eheu nimium cito) di-
gnissimæ etiamnum matri superstite
maiorẽ quã prodigus ille suo, tua Celsi-
tudo eidem Matri exhibeat (vti facit)
summa bonitate, fidelitate, ac vnitare
(:) 4 obser-

EPIST. DEDIC.

obseruantiam debitam. Quo Deuster, Opt. Max. hocce merito tuo, regiam tuam personā lilia tuæ coronæ. totam regionem nostram felicius sustentet, benedicat, adaugeat, nec vnquam sua gratia desertam esse sinat.

Placeat itaque Maiestati tuæ, eadem benenolētia qua HENRICVS ille MAGNVS parens tuus iam defunctus suscepisset, acceptare: (quod ipsum de bonitate plenè sentio) hoc profecto irrefragabile ac apertum firmissimæ pacis & fæderis nostræ nationis ac vestræ tã armorum quam cordium testimoniū erit. Accipe itaq; reuerentem fenestram, vbi otium Maiestati fuerit, mecum de hac materia discurrendi cum tua Celsitudine. vti cū HENRICO MAGNO iam defuncto agere conceperam. si minus, habebō vestrę Maiestatis mihi fauentem auram. Auesnis, 30. Nouem. 1611.

*Maiestati suæ deuotissimus seruus
& Orator humillimus inter extraneos,*

F. PHILIPPVS BOSQUIER CÉSARIMONTANVS.

INTER.